ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 31ης Ιανουαρίου 2001 *

Στην υπόθεση Τ-156/98,

RJB Mining, με έδρα το Harworth (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπουμένη από τους M. Brealey, barrister, και J. Lawrence, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από την K. Leivo και τον R. Lyal, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο,

καθής,

υποστηριζομένης από την

RAG Aktiengesellschaft, με έδρα το Essen (Γερμανία), εκπροσωπουμένη από τους M. Hansen και S. Völcker, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

και την

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπουμένη από τους W.-D. Plessing και C.-D. Quassowski,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 1998, περί αποκτήσεως του ελέγχου της Saarbergwerke AG και της Preussag Anthrazit GmbH από την RAG Aktiengesellschaft (υπόθεση IV/EKAX.1252 — RAG/Saarbergwerke AG/Preussag Anthrazit),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, M. Βηλαρά και N. J. Forwood, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 28ης Ιουνίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Το άρθρο 66, παράγραφος 1, της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα προβλέπει ότι οι συγκεντρώσεις επιχειρήσεων υπόκεινται σε προηγουμένη άδεια της Επιτροπής. Η παράγραφος 2 του ιδίου άρθρου έχει ως εξής:

«Η Ανωτάτη Αρχή χορηγεί την άδεια που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο αν διαπιστώνει ότι η προβλεπόμενη ενέργεια δεν προσδίδει στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ή στις ενδεχόμενες επιχειρήσεις, όσον αφορά εκείνο ή εκείνα από τα σχετικά προϊόντα που υπάγονται στην αρμοδιότητά της, την εξουσία:

— να προσδιορίζουν τις τιμές, να ελέγχουν ή να περιορίζουν την παραγωγή ή τη διανομή ή να παρεμποδίζουν τη διατήρηση πραγματικού ανταγωνισμού επί σημαντικού τμήματος της αγοράς των εν λόγω προϊόντων· ή

— να διαφεύγουν τους κανόνες ανταγωνισμού που προκύπτουν από την εφαρμογή της παρούσης συνθήκης, ιδίως με τη δημιουργία μιας τεχνητά προνομιακής θέσεως η οποία συνεπάγεται ουσιώδες πλεονέκτημα για την πρόσβαση στις πηγές εφοδιασμού ή στις αγορές.

[...]»

2 Το άρθρο 33 της Συνθήκης ΕΚΑΧ ορίζει μεταξύ άλλων:

«Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαίνεται επί προσφυγών ακυρώσεως που ασκούνται από Κράτος μέλος ή το Συμβούλιο κατά αποφάσεων και συστάσεων της Ανωτάτης Αρχής λόγω αναρμοδιότητος, παραβάσεως ουσιώδους τύπου, παραβάσεως της παρούσης συνθήκης ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή της ή λόγω καταχρήσεως εξουσίας. Ο έλεγχος του δικαστηρίου δεν δύναται εν τούτοις να επεκταθεί επί της εκτιμήσεως της καταστάσεως που απορρέει από οικονομικά γεγονότα ή περιστάσεις, εν όψει της οποίας εξεδόθησαν οι εν λόγω αποφάσεις ή συστάσεις, εκτός αν προσάπτεται στην Ανωτάτη Αρχή ότι διέπραξε κατάχρηση εξουσίας ή ότι αγνόησε κατά έκδηλο τρόπο τις διατάξεις της παρούσης συνθήκης ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή της.

Οι επιχειρήσεις [...] δύνανται υπό τις αυτές προϋποθέσεις να ασκούν προσφυγή κατά ατομικών αποφάσεων και συστάσεων που τις αφορούν [...]».

3 Η Συνθήκη ΕΚΑΧ απαγορεύει κατ' αρχήν τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται σε επιχειρήσεις άνθρακα. Το άρθρο 4 της Συνθήκης ορίζει ότι δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά άνθρακα και χάλυβα και, κατά συνέπεια, απαγορεύονται εντός της Κοινότητας, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στη Συνθήκη, μεταξύ άλλων, οι επιδοτήσεις ή ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη, υπό οποιαδήποτε μορφή.

4 Το άρθρο 95, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΧ ορίζει τα εξής:

«Σε όλες τις περιπτώσεις που δεν προβλέπονται στην παρούσα Συνθήκη, στις οποίες απόφαση [...] της Επιτροπής παρίσταται αναγκαία για την πραγματοποίηση, κατά τη λειτουργία της κοινής αγοράς του άνθρακα και του χάλυβα και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5, ενός από τους σκοπούς της Κοινότητας, όπως ορίζονται στα άρθρα 2, 3 και 4, η απόφαση [...] αυτή δύναται να εκδοθεί μετά ομόφωνη σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου και κατόπιν διαβουλεύσεως με τη συμβουλευτική επιτροπή.»

5 Κατ' εφαρμογήν της τελευταίας αυτής διατάξεως, η Ανωτάτη Αρχή και στη συνέχεια η Επιτροπή έχουν θεσπίσει, από το 1965, κανονιστικές ρυθμίσεις επιτρέπουσες τη χορήγηση ενισχύσεων στον τομέα του άνθρακα. Η τελευταία από τις κανονιστικές αυτές ρυθμίσεις είναι η γενική απόφαση 3632/93/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 28ης Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό καθεστώς παρεμβάσεων των κρατών μελών υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα (ΕΕ L 329, σ. 12, στο εξής: κώδικας).

Ιστορικό της υποθέσεως

6 Η προσφεύγουσα είναι ιδιωτική εταιρία εξορύξεως άνθρακα εγκατεστημένη στο Ηνωμένο Βασίλειο, η οποία διαδέχθηκε κατ' ουσίαν την εταιρία British Coal. Δεδομένου ότι η εμφάνιση εναλλακτικών μορφών ενεργείας και η αύξηση των εισαγωγών μη κοινοτικού άνθρακα είχαν ως αποτέλεσμα την έντονη μείωση από το 1990 της ζητήσεως άνθρακα στο Ηνωμένο Βασίλειο — «παραδοσιακή» αγορά της προσφεύγουσας —, η τελευταία προσπάθησε ανεπιτυχώς να βρεί άλλη γεωγραφική αγορά για ένα μέρος της πλεονασματικής παραγωγής της.

7 Με επιστολή της 13ης Νοεμβρίου 1997, η Ruhrkohle AG, σήμερα RAG Aktiengesellschaft (στο εξής: RAG), ανακοίνωσε στην Επιτροπή ότι είχε την πρόθεση να αποκτήσει το σύνολο του μετοχικού κεφαλαίου της Saarbergwerke AG (στο

εξής: SBW), που ανήκε στην Ομοσπονδιακή Γερμανική Κυβέρνηση και το ομόσπονδο κράτος του Σάαρ, καθώς και της Preussag Anthrazit GmbH, που ανήκε στην Preussag AG. Η ανακοίνωση αυτή συμπληρώθηκε με επιστολές, αντίστοιχα, της 27ης Νοεμβρίου 1997, της 15ης Δεκεμβρίου 1997 και της 23ης Ιανουαρίου 1998. Η πράξη θα επέφερε τη συγχώνευση των τριών τελευταίων Γερμανών παραγωγών άνθρακα (στο εξής: συγχώνευση) και θα συνιστούσε συγκέντρωση επιχειρήσεων υπό την έννοια του άρθρου 66, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚΑΧ.

8 Η τιμή που έπρεπε να καταβάλει η RAG για την απόκτηση της SBW καθορίστηκε σε 1 γερμανικό μάρκο (DEM).

9 Η συγχώνευση εντάσσεται στο πλαίσιο συμφωνίας (στο εξής: Kohlekompromiß, συμβιβασμός για τον τομέα του άνθρακα) που συνήφθη στις 13 Μαρτίου 1997 μεταξύ των τριών αυτών εταιριών, της Γερμανικής Ομοσπονδιακής Κυβερνήσεως, του ομόσπονδου κράτους της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας, του ομόσπονδου κράτους του Σάαρ και της συνδικαλιστικής οργανώσεως των εργαζομένων στα ανθρακωρυχεία και στις εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Ο Kohlekompromiß, ο οποίος περιλαμβάνει την εν λόγω συγχώνευση καθώς και την υπόσχεση της χορηγήσεως κρατικής ενισχύσεως, έχει ως στόχο να παράσχει ένα κοινωνικώς αποδεκτό μεταβατικό πλαίσιο για την προσαρμογή της γερμανικής βιομηχανίας άνθρακα σε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον, αυτό δε με πρόβλεψη έως το έτος 2005. Οι συμμετέχοντες στον Kohlekompromiß έκριναν ότι, από τα 17 ανθρακωρυχεία που ήσαν ακόμη σε λειτουργία κατά τον χρόνο της συνάψεως της εν λόγω συμφωνίας, περίπου 10 θα παραμείνουν μακροπροθέσμως βιώσιμα.

10 Ο Kohlekompromiß προβλέπει τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως για το κλείσιμο ανθρακωρυχείων συνολικού ποσού 2,5 δισεκατομμυρίων DEM, εγκριθείσας από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Σε αυτό προστίθεται ενδεχομένη ενίσχυση των δραστηριοτήτων στον τομέα του άνθρακα ποσού 200 εκατομμυρίων DEM ετησίως, καταβαλλομένου από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και από το ομόσπονδο κράτος της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας. Η καταβολή των συμπληρωματικών αυτών κρατικών πιστώσεων εξαρτάται από την πραγματοποίηση της συγχωνεύσεως.

11 Εξάλλου, στο πλαίσιο του Kohlekompromiß, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δέχθηκε να αποδεσμεύσει τη RAG από τις υποχρεώσεις της σχετικά με εγγυημένα δάνεια συνολικού ονομαστικού ποσού περίπου 4 δισεκατομμυρίων DEM.

12 Εξάλλου, ο Kohlekompromiß εντάσσεται επίσης στο πλαίσιο υφισταμένης ενισχύσεως με την οποία, κατ' ουσίαν, η Γερμανική Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση καταβάλλει στους παραγωγούς άνθρακα τη διαφορά μεταξύ του κόστους παραγωγής του γερμανικού άνθρακα και της τιμής του άνθρακα στην παγκόσμια αγορά, έως ένα ανώτατο ετήσιο ποσό το οποίο πρέπει να μειωθεί προοδευτικώς. Χωρίς την ενίσχυση αυτή, οι Γερμανοί παραγωγοί άνθρακα θα ήσαν πολύ πιθανώς ανίκανοι να πωλήσουν οποιαδήποτε ποσότητα της παραγωγής τους, εφόσον το κόστος της παραγωγής τους ισοδυναμεί με πλέον του τριπλασίου της τρέχουσας τιμής του άνθρακα στην παγκόσμια αγορά.

13 Το ανώτατο όριο, έως το οποίο πράγματι είναι εγγυημένη η τιμή πωλήσεως του γερμανικού άνθρακα στους σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, όπως προσδιορίζεται από το ποσό της ετήσιας ενισχύσεως που χορηγεί η Γερμανική Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση, έφθανε το 1997 περίπου τα 51,5 εκατομμύρια τόνων επί συνολικής ζητήσεως άνθρακα στη Γερμανία περίπου τα 75,1 εκατομμύρια τόνων. Το υπόλοιπο της εθνικής ζητήσεως άνθρακα καλύπτεται από τις εισαγωγές (περίπου 22,4 εκατομμύρια τόνων το 1997) και σε πολύ περιορισμένο βαθμό (περίπου 1,5 εκατομμύρια τόνων το 1997), από τους Γερμανούς παραγωγούς. Λόγω του υψηλού κόστους παραγωγής, οι Γερμανοί παραγωγοί μπορούν να παίξουν σημαντικό ρόλο εκτός του επιδοτουμένου από το κράτος τμήματος της αγοράς μόνο στον βαθμό που ενεργούν επίσης υπό την ιδιότητα του εισαγωγέα.

14 Στο πλαίσιο του άρθρου 67 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, η Γερμανική Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση γνωστοποίησε στην Επιτροπή, στις 9 Μαρτίου 1998, την ύπαρξη κρατικών μέτρων δυναμένων να έχουν επίπτωση στον ανταγωνισμό, δηλαδή την ιδιωτικοποίηση της SBW με την πώλησή της στη RAG αντί του συμβολικού ποσού του 1 DEM.

15 Με επιστολή της 16ης Μαρτίου 1998, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της σχετικά με τη σχεδιαζομένη συγχώνευση. Την 1η Μαΐου 1998, η προσφεύγουσα συμπλήρωσε τις παρατηρήσεις της με νέα επιστολή απευθυνομένη στην Επιτροπή απαριθμώντας πρόσθετα ζητήματα ως προς τη συγχώνευση αυτή για τα οποία έπρεπε να ληφθεί μέριμνα.

16 Με επιστολή της 5ης Μαΐου 1998, η προσφεύγουσα κατέθεσε ενώπιον της Επιτροπής καταγγελία περί διαφόρων κρατικών ενισχύσεων αφορώσα, μεταξύ άλλων, τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στη γερμανική βιομηχανία άνθρακα το 1997 και το 1998 (στο εξής: ενίσχυση του 1998), καθώς και τα στοιχεία κρατικής ενισχύσεως που της φαίνονταν ότι αποτελούσαν μέρος της σχεδιαζομένης συγχωνεύσεως. Η καταγγελία πρωτοκολλήθηκε από την Επιτροπή με αύξοντα αριθμό 98/4448.

17 Με έγγραφο της 7ης Μαΐου 1998, η Επιτροπή γνωστοποίησε την παραλαβή των από 16 Μαρτίου και 1η Μαΐου 1998 επιστολών της προσφεύγουσας και ζήτησε από την προσφεύγουσα να τη βοηθήσει κατά τον καθορισμό της γεωγραφικής αγοράς και του συναφούς προϊόντος απαντώντας σε ερωτηματολόγιο, πράγμα το οποίο έγινε.

18 Με απόφαση της 10ης Ιουνίου 1998, η Επιτροπή ενέκρινε την χορηγηθείσα το 1997 ενίσχυση.

19 Στο πλαίσιο της σχεδιαζομένης συγχωνεύσεως, η Επιτροπή ζήτησε από την προσφεύγουσα, με έγγραφο της 16ης Ιουνίου 1998, να διατυπώσει την άποψή της ως προς τις προτεινόμενες από τη RAG δεσμεύσεις.

20 Θεωρώντας ότι της έλλειπαν ορισμένα στοιχεία για τη διατύπωση γνώμης, η προσφεύγουσα, με επιστολή της 19ης Ιουνίου 1998, ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες. Η Επιτροπή δεν έδωσε συνέχεια στο εν λόγω αίτημα.

21 Με επιστολή της 30ής Ιουνίου 1998, η προσφεύγουσα απάντησε πάντως στο υποβληθέν από την Επιτροπή στις 16 Ιουνίου 1998 ερώτημα, διαπιστώνοντας ότι οι προτεινόμενες από τη RAG δεσμεύσεις δεν διασκέδαζαν τις ανησυχίες της σχετικά με τη συγχώνευση.

22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Ιουλίου 1998, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή βάλλουσα κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 10ης Ιουνίου 1998 περί εγκρίσεως της ενισχύσεως του 1997 (υπόθεση T-110/98).

23 Απαντώντας στις επιφυλάξεις που εκδήλωσε η Επιτροπή κατά τη διοικητική διαδικασία, η έχουσα ανακοινώσει τη συγχώνευση RAG δεσμεύθηκε να δεχθεί να πωλήσει τη δραστηριότητα στον τομέα των εισαγωγών της SBW, να ενεργήσει ώστε οι δικές της δραστηριότητες στον τομέα των εισαγωγών να ανατεθούν σε χωριστή εταιρία (τη Ruhrkohle Handel GmbH) με ανεξάρτητη λογιστική από εκείνη που αφορά τις πωλήσεις της γερμανικού άνθρακα (πραγματοποιούμενες από τη Ruhrkohle Verkauf GmbH) και να μειώσει τη συμμετοχή της στο κεφάλαιο ενός άλλου εισαγωγέα, της Brennstoff-Import GmbH.

24 Η Επιτροπή ενέκρινε τη συγχώνευση με απόφαση της 29ης Ιουλίου 1998 (υπόθεση IV/EKAX.1252 — RAG/Saarbergwerke AG/Preussag Anthrazit, στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση).

25 Στην προσβαλλομένη απόφαση (σημεία 21 και 26), η αμφισβητουμένη αγορά προϊόντων είναι αυτή του άνθρακα και των προϊόντων άνθρακα, περιορίζεται δε γεωγραφικώς στη Γερμανία.

26 Η προσβαλλομένη απόφαση ορίζει στα σημεία 6 και 7:

«Το ανακοινωθέν σχέδιο αποτελεί μέρος συμφωνίας, γνωστής κοινώς υπό την ονομασία "Kohlekompromiß" (συμβιβασμός για τον τομέα του άνθρακα), η οποία συνήφθη στις 13 Μαρτίου 1997 μεταξύ του γερμανικού κράτους, των ομόσπονδων κρατών της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας και του Σάαρ, της Industriegewerkschaft Bergbau und Energie (γερμανικής επαγγελματικής ομοσπονδίας στον τομέα των ορυχείων και της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας) και των τριών επιχειρήσεων [που θα αποτελέσουν αντικείμενο της συγχωνεύσεως]. Η συμφωνία αυτή προβλέπει ότι οι τομείς των σχετικών με τον άνθρακα δραστηριοτήτων των τριών ενδιαφερο-

μένων επιχειρήσεων, RAG, [SBW] και Preussag Anthrazit, θα συγχωνευθούν σε μία εταιρία, την υπό τον έλεγχο της RAG Deutsche Steinkohle AG. Σύμφωνα με τις πληροφορίες των εμπλεκομένων στη συγκέντρωση και της Γερμανικής Κυβερνήσεως, το εν λόγω σχέδιο συγκεντρώσεως και οι εγκριθείσες στο πλαίσιο αυτό κρατικές ενισχύσεις πρέπει να διαμορφώσουν με κοινωνικώς αποδεκτό τρόπο τη διαδικασία προσαρμογής του τομέα του γερμανικού άνθρακα, αντικατοπτρίζοντας πολιτική βούληση, και να εξασφαλίσουν μακροπρόθεσμα, πέραν του 2005, τη βιωσιμότητα και την αποδοτικότητα του τομέα του άνθρακα. Σύμφωνα με τη συμφωνία αυτή, από τα 17 ανθρακωρυχεία που λειτουργούσαν την εποχή εκείνα, 10 έως 11 με ετήσια παραγωγή περίπου 30 εκατομμύρια τόνους και περίπου 36 000 απασχολουμένους στον τομέα του άνθρακα πρέπει να διατηρηθούν μακροπροθέσμως.

Στο πλαίσιο του Kohlekompromiß, παράλληλα με το σχέδιο αποκτήσεως από τη RAG των μεριδίων που έχουν το γερμανικό κράτος και το Σάαρ στην [SBW], η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ενέκρινε δημόσιες οικονομικές ενισχύσεις συνολικού ύψους 2,5 δισεκατομμυρίων DEM με την προοπτική του μελλοντικού κλεισίματος ανθρακωρυχείων (πιστώσεις υποχρεώσεων). Οι ενισχύσεις αυτές, από το 1998, θα συγκεντρωθούν μαζί με τις πιστώσεις του γερμανικού κράτους και του ομόσπονδου κράτους της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας σε ένα συνολικό φάκελο για την υποστήριξη των πωλήσεων γερμανικού άνθρακα ατμολεβήτων και οπτάνθρακα (ενισχύσεις στην πώληση). Οι δημόσιες ενισχύσεις στον τομέα γερμανικού άνθρακα, των οποίων το ύψος για το 1997 ήταν συνολικά 10,5 δισεκατομμύρια DEM, πρέπει στη συνέχεια να μειωθούν βαθμιαίως σε 5,5 δισεκατομμύρια DEM το 2005. Εκτός των χρηματικών συνεισφορών του Γερμανικού Δημοσίου και του ομόσπονδου κράτους της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας, από το 2001, ποσό 200 εκατομμυρίων DEM θα διατίθεται ετησίως από τα έσοδα που προέρχονται από τον τομέα "λευκών δραστηριοτήτων" (δραστηριότητες που δεν σχετίζονται με τον άνθρακα) της RAG. Αν τα έσοδα των δραστηριοτήτων αυτών δεν το επιτρέπουν, το Δημόσιο και το ομόσπονδο κράτος της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας θα συνεισφέρουν, έκαστο κατά το ήμισυ, το υπόλοιπο ποσό. Η καταβολή των συμπληρωματικών δημοσίων πιστώσεων εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι η RAG θα αποκτήσει τις αντίστοιχες συμμετοχές του Γερμανικού Δημοσίου και του ομόσπονδου κράτους του Σάαρ στην SBW.»

27 Επιπλέον, η προσβαλλομένη απόφαση ορίζει στο σημείο 32:

«[...] Η ανάλυση πρέπει να περιοριστεί στην πώληση εισαγομένου άνθρακα σε όλους τους τομείς πωλήσεως και στην πώληση εγχωρίου άνθρακα σε άλλες βιομηχανίες εκτός αυτών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και των επιχειρήσεων χαλυβουργίας [...]»

28 Τέλος, στο σημείο 54 υπό τον τίτλο «Κρατικές Ενισχύσεις», η προσβαλλομένη απόφαση ορίζει:

«Η απόφαση αυτή αφορά μόνον την εφαρμογή του άρθρου 66 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και επ' ουδενί λόγο δεν αποτελεί πρόκριμα για απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή άλλων διατάξεων της Συνθήκης ΕΚ ή της Συνθήκης ΕΚΑΧ και του αντιστοίχου παραγώγου δικαίου, ειδικότερα την εφαρμογή των διατάξεων περί του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων.»

29 Με έγγραφο της 19ης Αυγούστου 1998, η Επιτροπή διαβίβασε στην προσφεύγουσα αντίγραφο της προσβαλλομένης αποφάσεως στα γερμανικά. Με το έγγραφο αυτό, διευκρίνισε ότι η προσβαλλομένη απόφαση αφορά μόνον τον άνθρακα εφόσον τα σχετικά με τη δομή και τις διευκολύνσεις της μεταφοράς ζητήματα αποκλείονται του πεδίου εφαρμογής της Συνθήκης ΕΚΑΧ.

30 Με απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 1998, η Επιτροπή ενέκρινε την ενίσχυση του 1998.

31 Με επιστολή της 23ης Δεκεμβρίου 1998, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 35 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, να λάβει απόφαση απαγγέλλουσα την έλλειψη νομιμότητας της συνδεομένης με τη συγχώνευση κρατικής ενισχύσεως.

32 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έλαβε στις 11 Ιανουαρίου 1999 αντίγραφο της ανακοινώσεως της Γερμανικής Ομοσπονδιακής Κυβερνήσεως που είχε προηγουμένως αποσταλεί στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 67 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, σχετικά με τα κρατικά μέτρα που μπορούν να έχουν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό, δηλαδή την ιδιωτικοποίηση της SBW.

33 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Ιανουαρίου 1999, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1998, περί εγκρίσεως της ενισχύσεως του 1998 (υπόθεση Τ-12/99).

34 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Μαρτίου 1999, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή επιδιώκουσα να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή παρανόμως δεν έλαβε απόφαση επί της καταγγελίας της προσφεύγουσας σχετικά με την εξέταση φερομένης μη ανακοινωθείσας κρατικής ενισχύσεως, την οποία οι γερμανικές αρχές είχαν χορηγήσει στο πλαίσιο της αποκτήσεως της SBW και της Preussag Anthrazit από τη RAG (υπόθεση Τ-64/99).

35 Τον Μάιο του 1999, η RAG ανακοίνωσε την αγορά της εταιρίας Cyprus Amax Coal Corp. χάρη στην οποία αυτή κατέστη ο δεύτερος σπουδαιότερος παραγωγός άνθρακα στον κόσμο.

36 Με έγγραφο που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* στις 8 Απριλίου 2000 (ΕΕ C 101, σ. 3), η Επιτροπή ανακοίνωσε στη Γερμανική Κυβέρνηση την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 της Συνθήκης ΕΚΑΧ ως προς τη συγκέντρωση RAG/SBW, καθόσον αυτή περιλάμβανε ενδεχομένως κρατική ενίσχυση. Υπό τον τίτλο «Η συμβολική τιμή του ενός γερμανικού μάρκου» αναφέρεται:

«(36) Σύμφωνα με την άποψη της Επιτροπής, από την επιστολή με την οποία κοινοποιήθηκε η ιδιωτικοποίηση προκύπτει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αιτιολογεί τη συμβολική τιμή του ενός γερμανικού μάρκου που καταβλήθηκε από τη RAG AG για την Saarbergwerke AG προβάλλοντας τους ακόλουθους παράγοντες χρηματοδοτικών κινδύνων:

— μελλοντικές πολιτικές αποφάσεις για την αναδιάρθρωση της γερμανικής βιομηχανίας άνθρακα,

— αβεβαιότητες ως προς τη συνέχιση της χρηματοδοτικής ενίσχυσης από την κυβέρνηση μετά το 2002 ή το 2005,

— κινδύνους διακυμάνσεων των τιμών στις διεθνείς αγορές, οι οποίες αποτελούν το κριτήριο αναφοράς για τον υπολογισμό των ποσών επιδότησης ανά τόνο άνθρακα. Κάθε πτώση των τιμών, η οποία δεν αντισταθμίζεται με αύξηση της παραγωγικότητας στη Γερμανία, απαιτεί αύξηση της επιδότησης ανά τόνο άνθρακα.

Η συνολική τιμή του ενός γερμανικού μάρκου συνεπάγεται τα εξής: η αξία του "τομέα λευκών δραστηριοτήτων" η οποία, σύμφωνα με την εκτίμηση της Roland Berger and Partner GmbH, ανέρχεται σε ένα δισεκατομμύριο γερμανικά μάρκα αντιστοιχεί σε περίπου ένα δισεκατομμύριο γερμανικά μάρκα που είναι η αρνητική αγοραία αξία του τομέα δραστηριοτήτων εξόρυξης άνθρακα, η οποία αιτιολογείται με βάση τους προαναφερόμενους χρηματοδοτικούς κινδύνους. Σε περίπτωση που η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας πράγματι προέβαλε αυτό το επιχείρημα, η πώληση στη συνολική τιμή του ενός γερμανικού μάρκου μπορεί να θεωρηθεί, κατά την Επιτροπή, ως μη κοινοποιηθείσα ενίσχυση υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα στην Κοινότητα, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 2 και παράγραφος 4 [του κώδικα].»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

37 Το εισαγωγικό δικόγραφο της παρούσας προσφυγής κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Σεπτεμβρίου 1998.

38 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Δεκεμβρίου 1998, η RAG ζήτησε να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.

39 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 22 Φεβρουαρίου 1999, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ζήτησε να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.

40 Με διάταξη της 1ης Μαρτίου 1999, ο Πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε την παρέμβαση της RAG.

41 Με διάταξη της 9ης Μαρτίου 1999, ο Πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε την παρέμβαση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

42 Στις 19 Ιουλίου 1999, η προσφεύγουσα κατέθεσε αίτηση για την κατά προτεραιότητα εκδίκαση κατ' εφαρμογήν του άρθρου 55, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Στην αίτηση αυτή δεν δόθηκε συνέχεια.

43 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

44 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 28ης Ιουνίου 2000.

45 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

46 Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— κυρίως, να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη,

— επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

47 Η παρεμβαίνουσα RAG ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— κυρίως, να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη,

— επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της παρεμβάσεως της RAG.

48 Η παρεμβαίνουσα Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη ή αβάσιμη.

49 Κατά τη συνεδρίαση, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε ότι απέσυρε τα αιτήματά της στο μέτρο που αφορούσαν την ενίσχυση που χορηγήθηκε το 1997 στη γερμανική βιομηχανία άνθρακα.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

50 Ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη έχει δύο ερείσματα.

51 Πρώτον, η προσφυγή της προσφεύγουσας, εκτός της αναφοράς στο ζήτημα της κάθετης ενσωματώσεως που συνιστά η παρουσία δραστηριοτήτων παραγωγής και καταναλώσεως άνθρακα στη συγχωνευθείσα μονάδα, είναι απαράδεκτη για τον λόγο ότι το πραγματικό αντικείμενό της δεν είναι η προσβαλλομένη απόφαση, αλλά η αμφισβήτηση των σχετικών με τη συγχώνευση κρατικών ενισχύσεων. Αφενός, οι συγκεντρώσεις και οι κρατικές ενισχύσεις συνιστούν διαφορετικά προβλήματα που διέπονται από διαφορετικές διατάξεις και οδηγούν σε διαφορετικές αποφάσεις. Αφετέρου, η νομολογία την οποία επικαλέστηκε η προσφεύγουσα (στο εξής: νομολογία Matra) για να αιτιολογήσει την προσφυγή της, δηλαδή η απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 1993, C-225/91, Matra κατά Επιτροπής (Συλλογή 1993, σ. I-3203), και οι αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1994, T-17/93, Matra

Hachette κατά Επιτροπής (Συλλογή 1994, σ. II-595), και της 18ης Σεπτεμβρίου 1995, T-49/93, SIDE κατά Επιτροπής (Συλλογή 1995, σ. II-2501), δεν συνεπάγεται ότι η Επιτροπή υποχρεούται να αποφανθεί επί του συμβατού ή της νομμότητας ενδεχομένης κρατικής ενισχύσεως στο πλαίσιο διαδικασίας συγκεντρώσεως.

52 Δεύτερον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση δεν αφορά την προσφεύγουσα στο μέτρο που η προσφεύγουσα δεν είναι σε θέση να ανταγωνιστεί τους Γερμανούς παραγωγούς όσον αφορά την πώληση άνθρακα εκτός του καθεστώτος κρατικών ενισχύσεων.

53 Η RAG, η οποία υποστηρίζει τα επιχειρήματα της Επιτροπής, ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν έχει «έννομο συμφέρον, ενεστώς και πραγματικό, επαρκώς χαρακτηριζόμενο» (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Δικαστηρίου της 31ης Μαΐου 1988, 167/86, Rousseau κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1988, σ. 2705, σκέψη 7), έναντι της προσβαλλομένης αποφάσεως και ισχυρίζεται επιπλέον ότι η έκβαση της παρούσας διαφοράς δεν θα μπορούσε να επηρεάσει τα συμφέροντα της προσφεύγουσας παρά μόνον αν επέλθουν ορισμένα άλλα γεγονότα, πράγμα πολύ απίθανο. Εξάλλου, δεδομένου ότι το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως έχει την έννοια βελτιώσεως των ευκαιριών μελλοντικής προσβάσεως στην αγορά για τους μη Γερμανούς παραγωγούς άνθρακα, όπως είναι η προσφεύγουσα, αυτή δεν έχει έννομο συμφέρον (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη του Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1987, 134/87, Βλάχου κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1987, σ. 3633, σκέψεις 9 και 10).

54 Προς στήριξη του επιχειρήματος, κατά το οποίο η προσβαλλομένη απόφαση δεν αφορά την προσφεύγουσα, η RAG υπενθυμίζει ότι η προσφεύγουσα ουδέποτε πώλησε στη Γερμανία ούτε ένα τόνο άνθρακα, πράγμα που πιθανότατα δεν θα πράξει ούτε στο μέλλον. Ακόμα και αν η προσφεύγουσα μπορεί κάποτε να πωλήσει τον άνθρακά της στη Γερμανία, αυτό δεν θα την κάνει να ξεχωρίζει από τις άλλες επιχειρήσεις εκμεταλλεύσεως άνθρακα ανά τον κόσμο.

55 Η Γερμανική Κυβέρνηση υποστηρίζει τις διατυπωθείσες από την Επιτροπή επιφυλάξεις.

56 Κατά την προσφεύγουσα, όσον αφορά το έννομο συμφέρον της, αυτό που πρέπει να γίνει είναι να εξεταστεί ποια θα ήταν η κατάσταση αν η συγχώνευση δεν είχε τελικά επιτραπεί. Η προσφεύγουσα είναι πεπεισμένη ότι, αν οι κανόνες της Συνθήκης ΕΚΑΧ είχαν τηρηθεί, αυτή θα είχε, από τώρα ή σε ένα προβλέψιμο μέλλον, τη ρεαλιστική προοπτική να είναι πραγματικά ανταγωνιστική στην αγορά γερμανικού άνθρακα και/ή να αυξήσει σημαντικά τις πωλήσεις της στη βρετανική αγορά.

57 Ως προς τη νομμοποίησή της προς άσκηση της προσφυγής, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση την αφορά και παρατηρεί ότι αυτή αναφέρει την αναδιάρθρωση της γερμανικής βιομηχανίας άνθρακα και την εξέλιξή της σε ανταγωνιστικό περιβάλλον. Είναι πεπεισμένη ότι, αν εφαρμοζόταν το καθεστώς των κρατικών ενισχύσεων που αυτή συνιστά, η ζήτηση σημαντικών ποσοτήτων άνθρακα θα προκαλούσε προσαρμογή της τιμής της παγκόσμιας αγοράς. Ενώπιον της καταστάσεως αυτής, η Κοινότητα θα αντλούσε όφελος από τη διατήρηση τουλάχιστον μιας βιώσιμης πηγής άνθρακα, δηλαδή, της ίδιας, η οποία παράγει τον κατά πολύ φθηνότερο άνθρακα της Κοινότητας.

58 Τέλος, θεωρεί ότι η ίδια η Επιτροπή αναγνώρισε σαφώς ότι αυτή είναι ανταγωνίστρια της RAG καλώντας την να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της επί της συγχωνεύσεως. Πράγματι, στην προσβαλλομένη απόφαση (σημείο 39), η Επιτροπή εξετάζει τις ανησυχίες των «ανταγωνιστών» της RAG.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

59 Εκ προοιμίου πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 33, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, η διατύπωση του οποίου διαφέρει από τη διατύπωση του

άρθρου 173, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 230, παράγραφος 2, ΕΚ), επιτρέπει στις επιχειρήσεις να ασκούν προσφυγή ακυρώσεως κατά ατομικών αποφάσεων και συστάσεων που τις αφορούν. Όπως έκρινε το Δικαστήριο, μεταξύ άλλων, με τις αποφάσεις της 15ης Ιουλίου 1960, 24/58 και 34/58, Chambre syndicale de la sidérurgie de l'Est de la France κατά Ανωτάτης Αρχής (Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 455), της 19ης Σεπτεμβρίου 1985, 172/83 και 226/83, Hoogovens Groep κατά Επιτροπής (Συλλογή 1985, σ. 2831, σκέψεις 14 και 15), και της 6ης Ιουλίου 1988, 236/86, Dillinger Hüttenwerke κατά Επιτροπής (Συλλογή 1988, σ. 3761, σκέψη 8), η απόφαση της Επιτροπής που επιτρέπει τη χορήγηση πλεονεκτημάτων σε μία ή περισσότερες επιχειρήσεις αφορά την επιχείρηση εκείνη που βρίσκεται σε κατάσταση ανταγωνισμού με τις επιχειρήσεις αυτές.

60 Ως προς το πρώτο σκέλος του ισχυρισμού, στο οποίο συμφωνούν η Επιτροπή και η RAG, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι, όσον αφορά το ζήτημα της κάθετης ενσωματώσεως των σχετικών με τον άνθρακα δραστηριοτήτων που πραγματοποιήθηκε με τη συγχώνευση, η προσφεύγουσα αμφισβητεί ευθέως την απόφαση που η Επιτροπή έλαβε επί της συγχωνεύσεως, δηλαδή την προσβαλλομένη απόφαση.

61 Εξάλλου, η προσφεύγουσα αμφισβητεί μεν το γεγονός ότι η νομμότητα των οικείων κρατικών ενισχύσεων δεν εξετάστηκε από την Επιτροπή πριν από την έγκριση της συγχωνεύσεως, πλην όμως εντάσσει την αιτίαση αυτή στο πλαίσιο του ελέγχου που πραγματοποίησε η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 66, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ. Πράγματι, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να εγκρίνει τη συγχώνευση χωρίς να λάβει θέση επί του ερωτήματος αν η τιμή αποκτήσεως του 1 DEM συνιστούσε κρατική ενίσχυση και ότι, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, έπρεπε να εκτιμήσει το πώς η ενίσχυση αυτή θα επηρέαζε την εξουσία της συγχωνευθείσας μονάδας να ελέγχει ή να περιορίζει τον ανταγωνισμό και να αποφεύγει τους κανόνες περί ανταγωνισμού.

62 Η προσφυγή της προσφεύγουσας, επομένως, δεν μπορεί να γίνει αντιληπτή υπό την έννοια ότι επιδιώκει, ελλείψει αποφάσεως της Επιτροπής σχετικά με την ενίσχυση, τα ίδια αποτελέσματα με προσφυγή περί ακυρώσεως της εν λόγω αποφάσεως αν αυτή υπήρχε.

63 Επομένως, το πρώτο επιχείρημα της Επιτροπής και της RAG πρέπει να απορριφθεί.

64 Ως προς το επιχείρημα της RAG ότι η προσφεύγουσα επιδιώκει την ακύρωση αποφάσεως της οποίας το διατακτικό έχει την έννοια βελτιώσεως των ευκαιριών μελλοντικής προσβάσεως στη γερμανική αγορά των μη Γερμανών παραγωγών άνθρακα και, συνεπώς, δεν έχει έννομο συμφέρον, αυτό που πρέπει να γίνει είναι να εξεταστεί αν τα συμφέροντα της προσφεύγουσας εθίγησαν από τη συγχώνευση.

65 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η πιθανότητα να μπορέσει να είναι ανταγωνιστική στη γερμανική αγορά θα αύξανε σημαντικά σε περίπτωση ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

66 Πρέπει να παρατηρηθεί κατ' αρχάς ότι η εμπορική ισχύς των μονάδων ατομικώς είναι πολύ μικρότερη από εκείνη την οποία διαθέτει η συγχωνευθείσα μονάδα, δηλαδή η RAG. Αντιστρόφως, η ισχύς της RAG στην παγκόσμια αγορά, η οποία απορρέει από το γεγονός ότι αυτή κατέστη ο δεύτερος σημαντικότερος παραγωγός άνθρακα στον κόσμο, επηρεάζει αναπόφευκτα τη θέση της προσφεύγουσας στην εν λόγω αγορά.

67 Ακολούθως, από το σημείο 7 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η καταβολή επιπλέον δημοσίων πιστώσεων ανερχομένων τουλάχιστον σε 2,5 δισεκατομμύρια DEM εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι η RAG θα αποκτήσει τις αντίστοιχες συμμετοχές του Γερμανικού Δημοσίου και του ομόσπονδου κράτους του Σάαρ στην SBW. Επομένως, η RAG τυγχάνει των συμφυών με τον Kohlekompromiß ενισχύσεων που βελτιώνουν την ανταγωνιστικότητά της έναντι της προσφεύγουσας.

68 Τέλος, το μέλλον της γερμανικής βιομηχανίας άνθρακα εξαρτάται ευρέως από τη σχεδιαζομένη συγχώνευση, αυτό δε σε τέτοιο βαθμό ώστε, ελλείψει της συγχωνεύ-

σεως αυτής, ελάχιστο μερίδιο της γερμανικής αγοράς θα μπορούσε να παραμείνει εκτός του διεθνούς ανταγωνισμού. Συναφώς, δεν είναι μεν βέβαιον ότι η προσφεύγουσα θα μπορούσε, στην περίπτωση αυτή, να εισχωρήσει στη γερμανική αγορά, είναι όμως αναμφισβήτητο ότι οι ευκαιρίες της προσβάσεως στην αγορά αυτή θα αυξάνονταν. Επιπλέον, αν η ύπαρξη της γερμανικής βιομηχανίας άνθρακα κινδύνευε, οι σταθμοί παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και οι γερμανικές βιομηχανίες χαλυβουργίας δεν θα εφοδιάζονταν πιθανώς αποκλειστικά από τις εκτός Κοινότητας επιχειρήσεις άνθρακα, αλλά θα προμηθεύονταν εν μέρει, για λόγους ασφάλειας, από την προσφεύγουσα ως την πλέον ανταγωνιστική και τη φθηνότερη κοινοτική επιχείρηση.

69 Επομένως, και χωρίς να είναι αναγκαίο να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αν οι αναληφθείσες από τη RAG δεσμεύσεις για την εκποίηση του κλάδου της εισαγωγών βελτιώνουν πράγματι την κατάσταση της προσφεύγουσας, είναι αναμφισβήτητο ότι η τελευταία έχει έννομο συμφέρον.

70 Στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του προβαλλομένου από την Επιτροπή και τη RAG ισχυρισμού, αυτές αμφισβητούν ότι η προσφεύγουσα μπορεί να θεωρηθεί πραγματικός ή δυνητικός ανταγωνιστής των εταιριών που συμμετέχουν στη συγχώνευση και ότι, επομένως, η προσβαλλομένη απόφαση την αφορά.

71 Δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα πώλησε άνθρακα στη γερμανική αγορά μόνον όταν εφοδίασε δοκιμαστικά την εταιρία VBW Energie AG. Εξάλλου, η διαφορά μεταξύ του μέσου κόστους παραγωγής της προσφεύγουσας και των τιμών της παγκόσμιας αγοράς ήταν σημαντική κατά τον χρόνο της ασκήσεως της παρούσας προσφυγής και έφθανε, τουλάχιστον, στο 50 %.

72 Πάντως, η προσβαλλομένη απόφαση αναφέρει, στο σημείο της 6, την αναδιάρθρωση της γερμανικής βιομηχανίας άνθρακα και την εξέλιξή της προς ένα ανταγωνιστικό

περιβάλλον εντός του οποίου δέκα περίπου ανθρακωρυχεία της RAG θα παραμείνουν βιώσιμα μακροπροθέσμως και εντός του οποίου η εν λόγω βιομηχανία θα είναι βιώσιμη και αποδοτική από το 2005. Η Επιτροπή αναγνωρίζει, επομένως, ότι η RAG μπορεί να αποκτήσει το καθεστώς του ανταγωνιστή της προσφεύγουσας, τουλάχιστον από το 2005.

73 Ακολούθως, η Επιτροπή αναφέρει, στο σημείο 39 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τις ανησυχίες των «ανταγωνιστών» της RAG, ιδίως, ως προς τη διαφάνεια της χρησιμοποιήσεως των κρατικών ενισχύσεων από τη RAG. Στις παρατηρήσεις της σχετικά με τη συγχώνευση, της 1ης Μαΐου 1998, η προσφεύγουσα ανέφερε ειδικώς το πρόβλημα αυτό. Επομένως, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή, έχουσα η ίδια προκαλέσει τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας, τη θεώρησε ανταγωνιστή της RAG.

74 Εξάλλου, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι οι μειώσεις του κόστους εκμεταλλεύσεως από 15 έως 20 % σε χρονική περίοδο τεσσάρων ετών είναι απολύτως πραγματοποιήσιμες και ότι, αν το πλεονασματικό παραγωγικό δυναμικό της χρησιμοποιηθεί εξ ολοκλήρου, το μέσο κόστος παραγωγής θα μειωθεί θεαματικά κατά 10 % περίπου.

75 Επιπλέον, προβλέπει αύξηση της τιμής του άνθρακα στην παγκόσμια αγορά. Συνεπώς, η προσφεύγουσα θεωρεί εαυτήν ανταγωνιστή της RAG, για τον λόγο δε αυτό άσκησε, εκτός της παρούσας προσφυγής, άλλες πέντε προσφυγές που όλες αφορούν την οικονομική κατάσταση της RAG.

76 Εξάλλου, πρέπει να υπομνηστεί ότι από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, κατά την εξέταση του παραδεκτού μιας προσφυγής, αυτό αποδίδει μεγάλη σημασία στον ρόλο των φυσικών ή νομικών προσώπων στο πλαίσιο της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του

Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 1985, 264/82, Timex κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 849, σκέψη 15· της 28ης Ιανουαρίου 1986, 169/84, Cofaz κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 391, σκέψη 24, και της 31ης Μαρτίου 1998, C-68/94 και C-30/95, Γαλλία κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-1375, σκέψη 54, καλούμενη «απόφαση Kali & Salz»).

77 Το Πρωτοδικείο, με την απόφασή του της 27ης Απριλίου 1995, T-435/93, ASPEC κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1995, σ. II-1281, σκέψη 64), ερμήνευσε την προπαρατεθείσα απόφαση Cofaz κατά Επιτροπής υπό την έννοια ότι το Δικαστήριο αναγνώρισε απλώς ότι οι επιχειρήσεις που μπορούν να αποδείξουν ότι αυτές υπέβαλαν την καταγγελία η οποία οδήγησε στη διοικητική εξέταση, ότι υπέβαλαν παρατηρήσεις και ότι οι παρατηρήσεις επηρέασαν σε σημαντικό βαθμό την εξέλιξη της διαδικασίας, εφόσον, πάντως, η θέση τους στην αγορά επηρεάζεται ουσιωδώς από την ενίσχυση που αποτελεί αντικείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, θίγονται κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ. Εντούτοις, αυτό δεν αποκλείει τη δυνατότητα μιας επιχειρήσεως να αποδείξει κατ' άλλον τρόπο ότι η επίδικη απόφαση την αφορά ατομικά, επικαλουμένη ειδικές περιστάσεις που την εξατομικεύουν κατά τρόπο ανάλογο προς τον αποδέκτη.

78 Επιπλέον, το Δικαστήριο διαπίστωσε με την απόφασή του της 25ης Οκτωβρίου 1977, 26/76, Metro κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1977, σ. 567, σκέψη 13), ότι είναι προς το συμφέρον ταυτόχρονα της δίκαιης παροχής εννόμου προστασίας και της ορθής εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ) όταν τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τα οποία νομιμοποιούνται δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25) να ζητούν από την Επιτροπή να διαπιστώσει παράβαση των εν λόγω άρθρων 85 και 86, έχουν τη δυνατότητα, σε περίπτωση ολικής ή μερικής απορρίψεως της καταγγελίας τους, να ασκήσουν προσφυγή προς προστασία των εννόμων συμφερόντων τους.

79 Ενόψει των ιδιαιτεροτήτων του καθεστώτος ΕΚΑΧ, οι προϋποθέσεις παραδεκτού προσφυγής ακυρώσεως εκ μέρους επιχειρήσεως στο πλαίσιο της Συνθήκης ΕΚΑΧ είναι λιγότερο αυστηρές από εκείνες παρόμοιας προσφυγής στο πλαίσιο της Συνθήκης ΕΚ. Πάντως, η αναφερθείσα ανωτέρω νομολογία στο πλαίσιο της Συνθήκης

ΕΚ περιέχει εκτιμήσεις που μπορούν επίσης να είναι λυσιτελείς κατά την εκτίμηση του παραδεκτού προσφυγής ακυρώσεως στο πλαίσιο της Συνθήκης ΕΚΑΧ.

80 Επιβάλλεται να παρατηρηθεί συναφώς ότι η προσφεύγουσα έπαιξε ένα ρόλο στο πλαίσιο της πριν από την άσκηση της προσφυγής διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής ενόψει του ότι όχι μόνον υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της σχεδιαζομένης συγχωνεύσεως αλλά επίσης ότι, ιδίως, ανέπτυξε προφορικά τις παρατηρήσεις της και απάντησε δύο φορές κατά τη διεξαγωγή της διαδικασίας αυτής.

81 Η προσφεύγουσα απέδειξε, επομένως, ότι υπάρχει ένα σύνολο στοιχείων που καθιστούν δυνατό στο Πρωτοδικείο να διαπιστώσει ότι η προσβαλλομένη απόφαση μπορεί να επηρεάσει την ανταγωνιστική της κατάσταση, ιδίως έναντι της RAG. Επομένως, η προσβαλλομένη απόφαση αφορά την προσφεύγουσα.

82 Απ' όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτή.

Επί της ουσίας

83 Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη της προσφυγής της περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως που βασίζονται, αφενός, στην εκ μέρους της Επιτροπής παραβίαση της Συνθήκης ΕΚΑΧ και/ή των κανόνων δικαίου σχετικά με την εφαρμογή της και, αφετέρου, στην εκ μέρους της Επιτροπής παράβαση ουσιώδους τύπου, ιδίως, λόγω της ελλείψεως αιτιολογίας, και στην παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.

Επί της παραβιάσεως της Συνθήκης ΕΚΑΧ και/ή των κανόνων δικαίου σχετικά με την εφαρμογή της

84 Η προσφεύγουσα διάρθρωσε τον λόγο αυτό σε τέσσερα σκέλη. Πρώτον, ισχυρίζεται ότι η νομολογία Matra προδήλως δεν ελήφθη υπόψη, δεύτερον και τρίτον, ότι το άρθρο 66, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ προδήλως δεν ελήφθη υπόψη, αντιστοίχως, όσον αφορά την πρώτη και δεύτερη περίπτωση της εν λόγω παραγράφου και, τέταρτον, ότι η Επιτροπή δεν αξιολόγησε την επίπτωση της συμφυούς με τη συγχωνευθείσα μονάδα κάθετης ενσωματώσεως των δραστηριοτήτων στον τομέα του άνθρακα.

85 Το Πρωτοδικείο θα εξετάσει μαζί τα δύο σκέλη που αφορούν την πρόδηλη παραγνώριση της πρώτης και δεύτερης περιπτώσεως του άρθρου 66, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ.

86 Εκ προοιμίου πρέπει να τονιστεί ότι η προσφεύγουσα και η RAG δεν συμφωνούν ως προς την έκταση του δικαιοδοτικού ελέγχου δυνάμει του άρθρου 33 της Συνθήκης ΕΚΑΧ. Η RAG ισχυρίζεται δηλαδή ότι η προσφυγή δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι ο ασκούμενος από το Πρωτοδικείο έλεγχος έναντι των αποφάσεων της Επιτροπής, κατ' εφαρμογήν της διατάξεως αυτής, είναι περιορισμένος.

87 Συναφώς, αρκεί να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, το Πρωτοδικείο οφείλει κατά την άσκηση του ελέγχου, όσον αφορά την εκτίμηση της καταστάσεως που απορρέει από οικονομικά γεγονότα ή περιστάσεις, ενόψει της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλομένη απόφαση, να εξετάσει μόνον αν η τελευταία εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας ή αγνοήθηκαν κατά έκδηλο τρόπο οι διατάξεις της Συνθήκης ΕΚΑΧ ή οποιοσδήποτε κανόνας δικαίου σχετικός με την εφαρμογή της, δεδομένου ότι ο όρος «έκδηλος» του άρθρου 33 προϋποθέτει ότι υπήρξε τόσο σοβαρή παράβαση των νομικών διατάξεων, ώστε η άγνοια αυτή να εμφανίζεται ως απορρέουσα από προφανή πλάνη εκτιμήσεως, ενόψει των διατάξεων της Συνθήκης, της καταστάσεως για την οποία ελήφθη η απόφαση (βλ. αποφάσεις της 21ης Μαρτίου 1955, 6/54, Κάτω Χώρες κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 13, και της 12ης Φεβρουαρίου 1960, 15/59 και 29/59, Société métallurgique de Knutange κατά

Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 361, και διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 1996, C-399/95 R, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-2441, σκέψεις 61 και 62). Ακόμη και αν υποτεθεί ότι η προσφυγή δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι ο ασκούμενος από το Πρωτοδικείο έλεγχος των αποφάσεων της Επιτροπής, κατ' εφαρμογή του άρθρου 33 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, είναι περιορισμένος, το Πρωτοδικείο θα περιοριστεί κατά την άσκηση του εν λόγω ελέγχου σύμφωνα με την προπαρατεθείσα νομολογία.

Ως προς το ότι αγνοήθηκε το άρθρο 66, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ

— Επιχειρήματα των διαδίκων

88 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εξέταση της συγχωνεύσεως δυνάμει του άρθρου 66, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ. Τονίζει ότι οποιαδήποτε ανάλυση πραγματοποιηθείσα χωρίς αναφορά στην κατάσταση που αφορά το ζήτημα των αμέσως ή εμμέσως σχετικών με τη συγχώνευση κρατικών ενισχύσεων δεν καθιστά δυνατό στην Επιτροπή να προσδιορίσει ορθώς αν η συγχωνευθείσα μονάδα θα έχει την εξουσία «να αποφύγει [...] τους κανόνες περί ανταγωνισμού που απορρέουν από την εφαρμογή της Συνθήκης». Ο όρος «κανόνες» αφορά σαφώς το σύνολο των κανόνων της Συνθήκης ΕΚΑΧ ή που απορρέουν από αυτήν (αφορά επομένως το παράγωγο δίκαιο, όπως είναι οι αποφάσεις). Οι κανόνες αυτοί περιλαμβάνουν το άρθρο 4, στοιχείο γ', της Συνθήκης ΕΚΑΧ και τις διατάξεις περί απαγορεύσεως και καταργήσεως των επιδοτήσεων και ενισχύσεων που χορηγούν τα κράτη.

89 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει συναφώς ότι τρεις χωριστές ενισχύσεις επηρέασαν την οικεία πράξη συγχωνεύσεως και έπρεπε να ληφθούν υπόψη στην ανάλυση της Επιτροπής. Πρώτον, η Επιτροπή προϋπέθεσε ότι η ενίσχυση του 1998 ήταν νόμιμη και δεν έπρεπε επομένως να επιστραφεί από τις επιχειρήσεις που συμμετείχαν στη συγχώνευση. Στην πραγματικότητα, η χορήγηση της ενισχύσεως αυτής ήταν παράνομη. Πράγματι, για καμία ενίσχυση προς τη γερμανική βιομηχανία άνθρακα, όποια και αν είναι αυτή, δεν είχε δοθεί άδεια για το 1998 έως την ημερομηνία καταθέσεως της παρούσας προσφυγής. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έχει την αρμοδιότητα εγκρίσεως των ήδη καταβληθεισών ενισχύσεων, δεν είχε άλλη επιλογή από το να αρνηθεί την έγκριση της ενισχύσεως αυτής του 1998.

90 Δεύτερον, όσον αφορά τη συμφυή με τη συγχώνευση ενίσχυση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν εκτίμησε κατά την έγκριση της συγχωνεύσεως το ζήτημα αν η αντιπαροχή του 1 DEM, καταβλητέου για το σύνολο του μετοχικού κεφαλαίου της SBW, συνιστούσε κρατική ενίσχυση. Υπενθυμίζει συναφώς ότι η ίδια η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι ανακοινώσεις της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας επιτρέπουν τον συλλογισμό ότι η ιδιωτικοποίηση της SBW συνεπαγόταν μη ανακοινωθείσα ενίσχυση ύψους ενός δισεκατομμυρίου DEM υπέρ της RAG. Όμως, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι η SBW πραγματοποίησε το 1997 κέρδος 4,3 εκατομμυρίων DEM και έχει στην κυριότητά της κάποιον αριθμό περιουσιακών στοιχείων, μεταξύ των οποίων τρία ανθρακωρυχεία (Ensdorf, Göttelborn/Reben και Warndt/Luisenthal), σημαντικό ποσοστό των μετοχών του εργοστασίου οπτανθρακοποίησης Fuerstenhausen και του Zentralkokerei Saar και ορισμένους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής.

91 Τρίτον, ως προς την εξαρτωμένη από τη συγχώνευση ενίσχυση, η προσφεύγουσα τονίζει ότι το σημείο 6 της προσβαλλομένης αποφάσεως αφορά «το σχέδιο συγχωνεύσεως και την υποσχεθείσα στο πλαίσιο της συγχωνεύσεως αυτής κρατική ενίσχυση». Η ανακοίνωση της συγχωνεύσεως σύμφωνα με το άρθρο 67 της Συνθήκης ΕΚΑΧ επιβεβαιώνει τις λεπτομέρειες σχετικά με τις εξοφλήσεις χρεών και τις άλλες χορηγηθείσες στη RAG ενισχύσεις ποσού 7 έως 8 δισεκατομμυρίων DEM.

92 Η ανεξήγητη προσπάθεια της Επιτροπής να χωρίσει εξ ολοκλήρου τις οικονομικές πτυχές της μεταβιβάσεως και την οικονομική κατάσταση των οικείων μονάδων από την εκτίμηση της εξουσίας της συγχωνευθείσας μονάδας να καθορίζει τις τιμές, να ελέγχει ή να περιορίζει την παραγωγή ή τη διανομή ή να εμποδίζει τον πραγματικό ανταγωνισμό, συνιστά πρόδηλη πλάνη από την οποία πάσχει η προσβαλλομένη απόφαση.

93 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή κακώς υπέθεσε ότι δεν υπήρχε δυνητικός ανταγωνισμός στην αγορά της προμήθειας με εγχώριο άνθρακα των εθνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής και δεν προέβη, επομένως, σε ανάλυση της επιπτώσεως της συγχωνεύσεως στην εν λόγω αγορά, ενώ η κατάσταση αυτή οφείλεται στη χορήγηση παρανόμων ενισχύσεων. Το ίδιο ισχύει ως προς την ανάλυση της επιπτώσεως της συγχωνεύσεως στις πωλήσεις εισαγομένου άνθρακα. Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, και εκεί, η Επιτροπή πραγματοποίησε την ανάλυση αυτή βάσει της υποθέσεως ότι ο εισαγόμενος άνθρακας δεν μπορεί να ανταγωνιστεί την

προμήθεια με εγχώριο άνθρακα των σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και των επιχειρήσεων χαλυβουργίας στη γερμανική αγορά. Η ανάλυση αυτή οδήγησε την Επιτροπή να περιορίσει τα αποτελέσματα της συγχωνεύσεως στην «πώληση του εισαγομένου άνθρακα σε όλους τους τομείς και την πώληση του εγχωρίου άνθρακα σε άλλες βιομηχανίες εκτός των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας και των παραγωγών χάλυβα».

94 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επιπλέον, ότι ο τρόπος με τον οποίο η Επιτροπή προέβη στην ανάλυσή της είναι επίσης αντίθετος προς τον ισχυρισμό της, στο σημείο 54 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με τον οποίο η απόφαση αυτή αφορά μόνον την εφαρμογή του άρθρου 66 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και ουδαμώς αποτελεί πρόκριμα για απόφαση σχετικά με τις εν λόγω ενισχύσεις. Πράγματι, η Επιτροπή στηρίχθηκε σε εσφαλμένη κατανόηση της φύσεως του απαιτουμένου από το άρθρο 66 της Συνθήκης ΕΚΑΧ ελέγχου και σε υποθέσεις που την οδήγησαν στο να δεχθεί ότι το Γερμανικό Δημόσιο μπορούσε, πρώτον, να χορηγήσει κρατική ενίσχυση για να εξαφανίσει τον ανταγωνισμό που αντιπροσώπευαν οι εισαγωγείς και, δεύτερον, να δημιουργήσει ακολούθως μια δομή για την αγορά μέσω μιας συγχωνεύσεως που εγγυάται οριστική εξαφάνιση του ανταγωνισμού. Η προσέγγιση αυτή της Επιτροπής συνιστά πρόδηλη πλάνη.

95 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι έλαβε υπόψη την οικονομική υποστήριξη που προσέφεραν οι κρατικές ενισχύσεις κατά τον προσδιορισμό της εμπορικής ισχύος των εταιριών που συμμετείχαν στη συγχώνευση. Η προσβαλλομένη απόφαση ουδόλως προδικάζει την έκβαση μιας οποιασδήποτε μεταγενέστερης διαδικασίας αφορώσας τα διάφορα στοιχεία που συνιστούν, κατά την προσφεύγουσα, παράνομες ενισχύσεις.

96 Εξετάζοντας τη συγχώνευση, η Επιτροπή, όπως διευκρίνισε κατά τη συνεδρίαση, μελέτησε, σύμφωνα με το άρθρο 66, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, τα κάθετα αποτελέσματα της συγχωνεύσεως αυτής, ως συγκεντρώσεως παραγωγών άνθρακα και σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, και τις συνέπειές της. Η διαπίστωση ότι η συγχώνευση δεν συνεπάγεται απαράδεκτη συγκέντρωση της εμπορικής ισχύος ουδόλως επηρεάζει τη δυνατότητα της Επιτροπής να επιβάλει την

επιστροφή ασύμβατης ενισχύσεως. Προσθέτει ότι εξετάζει επί του παρόντος, κατά τρόπο ανεξάρτητο, στο πλαίσιο αναλύσεως που πραγματοποιείται δυνάμει των σχετικών με τις κρατικές ενισχύσεις κανόνων και όχι δυνάμει των σχετικών με τις συγκεντρώσεις κανόνων, τα σχετικά με τις ενισχύσεις ζητήματα και, ειδικότερα, το ζήτημα της τιμής ή της δωρεάς της SBW, κατά περίπτωση.

97 Απαντώντας στην επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, με την προσβαλλομένη απόφαση, έκρινε ότι δεν υπήρχε ανταγωνισμός μεταξύ των Γερμανών παραγωγών άνθρακα όσον αφορά τον επιδοτούμενο από το κράτος άνθρακα. Αυτό είναι αληθές ανεξαρτήτως του μεγέθους του επιδοτουμένου από το κράτος τομέα και του νόμιμου ή παράνομου χαρακτήρα της ενισχύσεως. Η επιστροφή της χορηγηθείσας ενισχύσεως δεν θα οδηγήσει στον ανταγωνισμό την αγορά του επιδοτουμένου άνθρακα, αλλά θα εξαφανίσει την παραγωγή γερμανικού άνθρακα.

98 Ως προς την αγορά του εισαγομένου άνθρακα, ως προς τον οποίο η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αύξοντος ανταγωνισμού, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, με την προσβαλλομένη απόφαση, αναλύει τη θέση των συμμετεχουσών στη συγχώνευση εταιριών στην αγορά των εισαγωγών άνθρακα και εγκρίνει τη συγχώνευση υπό τον όρον ότι η αύξηση των μεριδίων αγοράς που απορρέει από την απόκτηση των δραστηριοτήτων εισαγωγής της SBW θα αντισταθμιστεί από την εκχώρηση άλλων μεριδίων αγοράς. Με άλλα λόγια, η θέση στην αγορά της συγχωνευθείσας μονάδας δεν θα είναι καλύτερη από αυτήν της RAG πριν από τη συγχώνευση. Αυτό είναι αληθές ανεξαρτήτως του μεγέθους της αγοράς και ανεξαρτήτως του αν ορισμένη ποσότητα προμηθειών στους σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας είναι ή όχι απρόσιτη λόγω κρατικών ενισχύσεων.

99 Κατά την Επιτροπή, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας καθιστά προφανές το ουσιώδες ρήγμα του συλλογισμού της τελευταίας. Αν γίνει δεκτό ότι ορθώς θεωρεί ότι οι εν λόγω ενισχύσεις είναι παράνομες και πρέπει να επιστραφούν, η συγχώνευση θα συνιστά επομένως πολύ μικρότερη απειλή για τον ανταγωνισμό απ' ό,τι πίστευε η Επιτροπή, εφόσον η συγχώνευση θα αφορά μόνο μη βιώσιμες δραστηριότητες κατά τα λεγόμενα της προσφεύγουσας.

100 Εξάλλου, η Επιτροπή παρατηρεί ότι το ζήτημα αν η συγχώνευση θα πραγματοποιούνταν υπό την τωρινή μορφή της, σε περίπτωση που η χορηγηθείσα ενίσχυση υπό τη μορφή μη επαρκώς υψηλής τιμής αγοράς δεν είχε χορηγηθεί, δεν έχει ενδιαφέρον για την εξέταση της συγχωνεύσεως.

101 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή διευκρίνισε την ερμηνεία της για το άρθρο 66, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, σύμφωνα με την οποία η πτυχή της αιτιότητας είναι σημαντική. Πράγματι, η συγκέντρωση δύο επιχειρήσεων, προηγουμένως ανεξαρτήτων, είναι αυτή που θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα η συγχωνευθείσα μονάδα να διαφεύγει της εφαρμογής των κανόνων περί ανταγωνισμού και να ενεργεί, επομένως, ανεξάρτητα από τους άλλους επιχειρηματίες της αγοράς, για να μπορεί η Επιτροπή να αρνηθεί την άδεια για τη συγχώνευση. Η ερμηνεία αυτή απορρέει επίσης από το σημείο 39 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

102 Η Γερμανική Κυβέρνηση παρατηρεί ότι, όσον αφορά τις πωλήσεις εγχωρίου άνθρακα στη βιομηχανία ηλεκτρισμού και στη βιομηχανία χάλυβα και επειδή δεν υπήρχε ανταγωνισμός λόγω των χορηγηθεισών στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις κρατικών ενισχύσεων, η άρνηση της συγχωνεύσεως θα ήταν νοητή μόνον αν αυτή καταργούσε ακριβώς οποιαδήποτε δυνατότητα επανεμφανίσεως του ανταγωνισμού, πράγμα το οποίο η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται.

103 Όσον αφορά τα τμήματα της αγοράς που συνιστούν οι πωλήσεις γερμανικού άνθρακα σε άλλες βιομηχανίες και οι πωλήσεις εισαγομένου άνθρακα, οι επιχειρήσεις που συμμετείχαν στη συγχώνευση ανέλαβαν δεσμεύσεις βάσει των οποίων αποκλείεται οποιαδήποτε αύξηση των μεριδίων της αγοράς της δραστηριότητας των εισαγωγών και οι οποίες τους αφαιρούν τη δυνατότητα χρησιμοποιήσεως της θέσεώς τους στην αγορά των πωλήσεων γερμανικού άνθρακα για να επηρεάσουν τις δραστηριότητες στον τομέα των εισαγωγών. Βάσει των δεσμεύσεων αυτών, ορθώς η Επιτροπή έκρινε ότι η υφισταμένη θέση στην αγορά των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων δεν ενισχύθηκε με τη συγχώνευση. Εντούτοις, η Γερμανική Κυβέρνηση παρατηρεί ότι, αν δεν υφίσταται ενίσχυση της θέσεώς τους στην αγορά, ο αναγκαίος

αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της συγχωνεύσεως και της θέσεως στην αγορά των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων ελλείπει.

104 Επιπλέον, η Γερμανική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι ο όρος «κανόνες ανταγωνισμού» του άρθρου 66, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της Συνθήκης ΕΚΑΧ δεν αφορά το σύνολο των κανόνων που περιλαμβάνονται γενικώς και αορίστως στη Συνθήκη ΕΚΑΧ. Το άρθρο 66, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της Συνθήκης ΕΚΑΧ συγκεκριμενοποιεί απλώς τους κανόνες ανταγωνισμού που λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της διατάξεως αυτής και, ειδικότερα, διευκρινίζει ότι καμία τεχνητά προνομιακή θέση, η οποία συνεπάγεται ουσιώδες πλεονέκτημα για την πρόσβαση στις πηγές εφοδιασμού ή στις αγορές, δεν μπορεί να δημιουργηθεί.

105 Η RAG παρατηρεί ότι η συγχώνευση δεν συνεπάγεται τροποποίηση της ανταγωνιστικής καταστάσεως όσον αφορά τον άνθρακα που παράγεται επί του εθνικού εδάφους δεδομένου ότι, στο παρόν πλαίσιο του καθεστώτος κρατικών ενισχύσεων στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, δεν υφίσταται καμία ρεαλιστική προοπτική ανταγωνισμού μεταξύ της RAG, της SBW και της Preussag Anthrazit.

106 Ως προς τον εισαγόμενο άνθρακα, η RAG τονίζει ότι δεν ανέλαβε έναντι της Επιτροπής μόνον την υποχρέωση να εκποιήσει τη Saarberg Coal International & Co και όλες τις δραστηριότητες του τομέα των εισαγωγών της SBW, αλλά και δεσμεύσεις για να βελτιωθεί κατά τρόπο ουσιώδη, σε σχέση με την προγενέστερη της συγχωνεύσεως κατάσταση, η πρόσβαση στην εν λόγω αγορά των αλλοδαπών προμηθευτών μέσω ανεξαρτήτων εισαγωγέων. Ειδικότερα, η Επιτροπή ζήτησε από τη RAG να χωρίσει την πώληση του εισαγομένου άνθρακα από εκείνη του εγχωρίου άνθρακα, κατανέμοντας τις δραστηριότητες αυτές σε δύο ξεχωριστές θυγατρικές εταιρίες (Ruhrkohle Handel GmbH και Ruhrkohle Verkauf GmbH), και να μειώσει τη συμμετοχή της σε έναν άλλο εισαγωγέα, την Brennstoff-Import GmbH.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

107 Ως προς το ότι αγνοήθηκε το άρθρο 66, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η οικονομική ανάλυση της συγχωνεύσεως συνδεόταν με τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων για δύο μείζονες λόγους. Αφενός, οι κρατικές ενισχύσεις περιέκλεισαν εντός ορίων τη γεωγραφική αγορά, όπως ορίζεται με την προσβαλλομένη απόφαση, εφόσον αυτές θεωρήθηκαν «εμπόδιο στην πρόσβαση στην αγορά». Αφετέρου, καθόρισαν την ανάλυση των συνεπειών της συγχωνεύσεως, εφόσον οι ενισχύσεις στη βιομηχανία άνθρακα «ουσιαστικά κατάργησαν τον ανταγωνισμό» μεταξύ των εταιριών που συμμετέχουν στη συγχώνευση. Οι σκέψεις αυτές οδήγησαν την Επιτροπή στο να περιορίσει τα αποτελέσματα της συγχωνεύσεως στην «πώληση του εισαγομένου άνθρακα σε όλους τους τομείς και την πώληση εγχωρίου άνθρακα σε άλλους βιομηχάνους εκτός των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας και των παραγωγών χάλυβα».

108 Ως προς τον πρώτο λόγο, πρέπει να παρατηρηθεί ότι από την προσβαλλομένη απόφαση (σημείο 23) προκύπτει ότι η Επιτροπή έκρινε ότι δεν υπήρχε ανταγωνισμός μεταξύ των Γερμανών παραγωγών άνθρακα και άλλων παραγωγών, δεδομένου ότι το μέσο κόστος παραγωγής των Γερμανών παραγωγών είναι πολύ υψηλότερο από τις τιμές της παγκόσμιας αγοράς (πλέον των 180 DEM ανά τόνο το 1997). Συνεπώς, δεν υφίστανται σοβαρές δυνατότητες για τους Γερμανούς παραγωγούς να παράγουν και να προσπαθήσουν να πωλήσουν γερμανικό άνθρακα μη επιδοτούμενο.

109 Συναφώς, η Επιτροπή παρατηρεί, ορθώς, ότι ενδεχόμενη επιστροφή της χορηγηθείσας ενισχύσεως «δεν θα οδηγήσει στον ανταγωνισμό» όσον αφορά τον επιδοτούμενο γερμανικό άνθρακα. Η επιστροφή αυτή θα εξαφάνιζε τη γερμανική παραγωγή άνθρακα. Η αύξηση του ανταγωνισμού, στην οποία αναφέρεται η προσφεύγουσα, πραγματοποιήθηκε στην αγορά του εισαγομένου άνθρακα, που αποτέλεσε αντικείμενο άλλης αναλύσεως της Επιτροπής. Όπως παρατηρεί η τελευταία, το ζήτημα μπορεί να τεθεί διαφορετικά. Είτε υφίσταται στη Γερμανία ίδια αγορά επιδοτουμένου από το κράτος άνθρακα, οπότε η συγχώνευση δεν έχει αποτέλεσμα

επί του ανταγωνισμού, είτε η ίδια αυτή αγορά δεν υφίσταται, οπότε υφίσταται παγκόσμια αγορά, στην οποία οι Γερμανοί παραγωγοί παίζουν ασήμαντο ρόλο.

110 Ως προς τον δεύτερο λόγο που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα, πρέπει να τονιστεί ότι η Επιτροπή, στο σημείο 31 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κρίνει ότι, πριν από τη συγχώνευση, δεν υπήρχε ανταγωνισμός μεταξύ Γερμανών παραγωγών άνθρακα όσον αφορά τον επιδοτούμενο από το κράτος άνθρακα. Επιπλέον, στο σημείο 52 της προσβαλλομένης αποφάσεως προβλέπει, όσον αφορά την πώληση εισαγομένου άνθρακα και ενόψει της δεσμεύσεως που είχε αναλάβει έναντι αυτής η RAG, ότι η θέση στην αγορά της συγχωνευθείσας μονάδας δεν θα είναι καλύτερη από εκείνη της RAG πριν από τη συγχώνευση.

111 Ενόψει των προεκτεθέντων, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε, αναφέροντας ότι οι κρατικές ενισχύσεις έθεσαν όρια στη γεωγραφική αγορά εφόσον θεωρήθηκαν «εμπόδιο στην πρόσβαση στην αγορά», ότι η Επιτροπή ανέλυσε εσφαλμένως την κατάσταση. Η προσφεύγουσα δεν απέδειξε επίσης ότι οι κρατικές ενισχύσεις, που αναφέρονται στην απόφαση, καθόρισαν την ανάλυση των συνεπειών της συγχωνεύσεως. Συνεπώς, οι δύο λόγοι τους οποίους ανέφερε η προσφεύγουσα δεν πρέπει να γίνουν δεκτοί.

112 Εξάλλου, ως προς το ότι δεν ελήφθησαν επαρκώς υπόψη τα στοιχεία κρατικής ενισχύσεως, ιδίως, όσον αφορά τις οικονομικές συνέπειες της συγχωνεύσεως, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η Επιτροπή οφείλει, για λόγους αρχής, να πράττει παν το δυνατόν για να αποφεύγονται οι ασυνέπειες που μπορεί να προκύψουν κατά την εφαρμογή των διαφόρων διατάξεων του κοινοτικού δικαίου (βλ. τις αποφάσεις του Δικαστηρίου, Matra κατά Επιτροπής, προπαρατέθηκε, σκέψη 41, και της 27ης Ιανουαρίου 2000, C-164/98 P, DIR International Film κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-447, σκέψεις 21 και 30). Αυτή η υποχρέωση της Επιτροπής να σέβεται τη συνοχή που υφίσταται μεταξύ των σχετικών με τις κρατικές ενισχύσεις διατάξεων της Συνθήκης και άλλων διατάξεων της Συνθήκης επιβάλλεται όλως ιδιαιτέρως στην περίπτωση όπου οι άλλες αυτές διατάξεις αποσκοπούν ωσαύτως στην επικράτηση ενός χωρίς στρεβλώσεις ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς (προπαρατεθείσες αποφάσεις Matra κατά Επιτροπής, σκέψη 42, και SIDE κατά Επιτροπής, σκέψη 72).

113 Προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι, λαμβάνοντας απόφαση περί του συμβιβαστού ενισχύσεως προς την κοινή αγορά, η Επιτροπή δεν μπορεί να αγνοήσει τον κίνδυνο να θιγεί ο ανταγωνισμός εντός της κοινής αγοράς εκ μέρους ορισμένων επιχειρηματιών (προπαρατεθείσα απόφαση Matra κατά Επιτροπής, σκέψη 43).

114 Από αυτό προκύπτει επίσης ότι, λαμβάνοντας απόφαση περί του συμβιβαστού συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων προς την κοινή αγορά, η Επιτροπή δεν μπορεί να αγνοήσει τις συνέπειες της χορηγήσεως κρατικής ενισχύσεως προς τις επιχειρήσεις αυτές επί της διατηρήσεως πραγματικού ανταγωνισμού στην οικεία αγορά.

115 Η τελευταία αυτή υποχρέωση δεν συνεπάγεται, εντούτοις, ότι η Επιτροπή, για να λάβει απόφαση περί του συμβιβαστού συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων προς την κοινή αγορά κατόπιν ειδικής διαδικασίας, πρέπει κατ' ανάγκη να αναμείνει το αποτέλεσμα της παράλληλης, αλλά ανεξάρτητης, διαδικασίας σχετικά με την εξέταση του συμβιβαστού μιας κρατικής ενισχύσεως προς την κοινή αγορά.

116 Στην παρούσα περίπτωση πρέπει να τονιστεί ότι η Επιτροπή, απαντώντας στο επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι δεν ελήφθησαν επαρκώς υπόψη τα στοιχεία κρατικής ενισχύσεως, παρατήρησε ότι έλαβε υπόψη την οικονομική ενίσχυση που δόθηκε με την κρατική ενίσχυση του 1998 κατά τον προσδιορισμό της οικονομικής ισχύος των εταιριών που συμμετέχουν στη συγχώνευση. Κατά την Επιτροπή, η προσβαλλομένη απόφαση ουδόλως προδικάζει την έκβαση οποιασδήποτε μεταγενέστερης διαδικασίας αφορώσας τα διάφορα στοιχεία που συνιστούν, κατά την προσφεύγουσα, παράνομη ενίσχυση.

117 Από την προσβαλλομένη απόφαση (σημεία 7, 13, 14 και 16) προκύπτει επίσης ότι η Επιτροπή είχε γνώση των αριθμών σχετικά με την οικονομική υποστήριξη που

δόθηκε με τις κρατικές ενισχύσεις. Οι αριθμοί αυτοί αφορούν τις ενισχύσεις των ετών 1997 και 1998, καθώς και ένα τουλάχιστον μέρος της ενισχύσεως που εξηρτάτο από την πραγματοποίηση της συγχωνεύσεως. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι οι περιλαμβανόμενοι στα σημεία 13, 14 και 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως αριθμοί αναφέρονται υπό τον τίτλο «Εκτίμηση από την άποψη του ανταγωνισμού κατ' εφαρμογήν του άρθρου 66, παράγραφος 2.»

118 Από το περιεχόμενο των σημείων αυτών προκύπτει ότι η Επιτροπή, αναγνωρίζοντας το λυσιτελές του ελέγχου αυτού στην προκειμένη περίπτωση, έλαβε υπόψη, κατά την πραγματοποιηθείσα δυνάμει του άρθρου 66, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ εκτίμησή της, την χρηματική υποστήριξη που δόθηκε με τις κρατικές ενισχύσεις, οι οποίες αναφέρθηκαν στις σκέψεις 10 και 12 πιο πάνω, κατά τον προσδιορισμό της εμπορικής ισχύος των εταιριών που συμμετείχαν στη συγχώνευση.

119 Το ερώτημα που τίθεται, επομένως, είναι αν η Επιτροπή έλαβε υπόψη, κατά τον προσδιορισμό της οικονομικής ισχύος της συγχωνευθείσας μονάδας, όλα τα στοιχεία που μπορούν να αποτελέσουν κρατική ενίσχυση και, ιδίως, το συμφυές με την πραγματοποίηση της συγχωνεύσεως στοιχείο, δηλαδή την καταβληθείσα από τη RAG τιμή για την απόκτηση της SBW.

120 Όσον αφορά το στοιχείο που μπορεί να αποτελέσει συμφυή προς την πραγματοποίηση της συγχωνεύσεως κρατική ενίσχυση, πρέπει να υπομνηστεί ότι η Επιτροπή, με το απευθυνόμενο στη Γερμανική Κυβέρνηση έγγραφό της, το οποίο δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της 8ης Απριλίου 2000 (βλ. πιο πάνω σημείο 36), έκρινε ότι η πώληση της SBW στην τιμή του 1 DEM μπορούσε να θεωρηθεί μη κοινοποιηθείσα κρατική ενίσχυση υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα και ότι η αξία της ενισχύσεως αυτής μπορούσε να εκτιμηθεί σε ένα περίπου δισεκατομμύριο DEM.

121 Πάντως, κατά τη συνεδρίαση, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι εξετάζει επί του παρόντος, στο πλαίσιο χωριστής αναλύσεως που πραγματοποιείται δυνάμει των σχετικών με τις κρατικές ενισχύσεις διατάξεων και όχι δυνάμει των σχετικών με τις συγκεντρώσεις

διατάξεων, το ζήτημα των ενισχύσεων, εν προκειμένω της τιμής ή της δωρεάς της SBW, κατά περίπτωση, για να δει αν το σύνολο της μεταβιβασθείσας περιουσίας αντιστοιχεί στην καταβληθείσα τιμή ή αν υπήρξε σιωπηρή μεταβίβαση κρατικών πόρων προς τον δικαιούχο της δωρεάς.

122 Επομένως, επιβάλλεται να παρατηρηθεί ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν προέβη σε μια τέτοια εξέταση της τιμής πριν από την άδεια της συγχωνεύσεως. Συνεπώς, δεν μπόρεσε να εκτιμήσει με την προσβαλλομένη απόφαση αν και, ενδεχομένως, σε τι βαθμό η τιμή αγοράς του 1 DEM ενίσχυσε την οικονομική και, επομένως, την εμπορική ισχύ της RAG.

123 Επιπλέον, στην περίπτωση που η τιμή του 1 DEM συνιστά κρατική ενίσχυση αντιπροσωπεύουσα στην πραγματικότητα την αξία ενός περίπου δισεκατομμυρίου DEM, η RAG μπόρεσε να επωφεληθεί από τα μέσα αυτά για να ενισχύσει την εμπορική της ισχύ και να τη χρησιμοποιήσει για τους σκοπούς που η ίδια προσδιόρισε, περιλαμβανομένης της υποστηρίξεως των δραστηριοτήτων της στον τομέα των εισαγωγών.

124 Πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 66, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ ορίζει ότι η Επιτροπή πρέπει να εκτιμά την «προβλεπομένη ενέργεια». Αυτό συνεπάγεται ότι η Επιτροπή υποχρεούται να εκτιμά την πράξη στο σύνολό της και όχι μόνο μέρος της πράξεως, όπως αυτή έπραξε εν προκειμένω εκτιμώντας την υλική μεταβίβαση των επιχειρήσεων, χωρίς να λάβει υπόψη τα άλλα τμήματα της πράξεως, δηλαδή την πράγματι καταβληθείσα τιμή.

125 Εν προκειμένω, η Επιτροπή ναι μεν δεν ήταν υποχρεωμένη να εκτιμήσει με προηγουμένη τυπική απόφαση τη νομμότητα της υποτιθεμένης ενισχύσεως (βλ. πιο πάνω σκέψεις 109 και 110), στην παρούσα περίπτωση τη συμφυή με τη συγχώνευση ενίσχυση, πλην όμως δεν μπορούσε να μην εκτιμήσει αν και, ενδεχομένως, σε τι βαθμό, η οικονομική και επομένως η εμπορική ισχύς της συγχωνευθείσας μονάδας ενισχύθηκε με την οικονομική υποστήριξη που δόθηκε με την ενδεχομένη αυτή ενίσχυση, στο πλαίσιο της αφορώσας τον ανταγωνισμό αναλύσεως που πραγματοποιήθηκε δυνάμει του άρθρου 66, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ.

126 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, ενώ παρέλκει να εξετασθούν τα λοιπά σκέλη του λόγου αυτού ή ο έτερος λόγος που προβλήθηκαν από την προσφεύγουσα.

Επί των δικαστικών εξόδων

127 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Επειδή η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει, ενόψει των αιτημάτων της προσφεύγουσας, να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα καθώς και στα έξοδα της προσφεύγουσας, εκτός αυτών που οφείλονται στις παρεμβάσεις της RAG και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

128 Επειδή η προσφεύγουσα δεν ζήτησε να καταδικαστούν η RAG και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα συνδεόμενα με τις παρεμβάσεις τους στην παρούσα υπόθεση δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, του ιδίου κανονισμού, οι δύο αυτές παρεμβαίνουσες φέρουν μόνον τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 1998, περί εγκρίσεως της αποκτήσεως του ελέγχου των επιχειρήσεων Saarbergwerke AG

και Preussag Anthrazit GmbH από την RAG Aktiengesellschaft (υπόθεση IV/EKAX.1252 — RAG/Saarbergwerke AG/Preussag Anthrazit).

2) Η Επιτροπή φέρει, εκτός των δικών της δικαστικών εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, εκτός των εξόδων που προκάλεσαν σ' αυτήν οι παρεμβάσεις της RAG Aktiengesellschaft και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

3) Η RAG Aktiengesellschaft και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

Vesterdorf Βηλαράς Forwood

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 31 Ιανουαρίου 2001.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf